Υπόθεση 130/86

Emmanuel Du Besset
κατά
Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Διάταξη του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου της 23ης Σεπτεμβρίου 1986 2619

Περίληψη της Διάταξης

1. *Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Υποχρεωτικός χαρακτήρας — Υποψήφιοι για την κοινοτική δημοσιοϋπαλληλία*
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρα 90 και 91)

2. *Υπάλληλοι — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Ένσταση μη απορριφθείσα ειδέτι — Απαράδεκτο*
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91, παράγραφος 2)

3. *Διαδικασία — Έξοδα — Άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας — Πεδίο εφαρμογής « ratione personae »*
(Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 70)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 23ης Σεπτεμβρίου 1986 *

Στην υπόθεση 130/86,

Emmanuel Du Besset, εκπροσωπούμενος και επικουρούμενος από την D. Delafon, δικηγόρο Grenoble, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την κ. Koller, 3, rue des Arquebusiers,

προσφεύγων,

κατά

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου και επικουρούμενου από τον D. Lagasse, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον M. Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως

— της αποφάσεως η οποία περιέχεται σιωπηρώς στο από 7 Μαΐου 1986 έγγραφο προς τον Du Besset και με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αρνήθηκε να του προσφέρει θέση,

— της αποφάσεως η οποία περιέχεται στο εν λόγω έγγραφο της 7ης Μαΐου 1986 και με το οποίο απορρίφθηκε η αίτηση του Du Besset περί παρατάσεως της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων που καταρτίστηκε βάσει του διαγωνισμού του Συμβουλίου/A/184,

— όλων των αποφάσεων με τις οποίες διορίστηκαν υπάλληλοι διοικήσεως κατόπιν του διαγωνισμού του Συμβουλίου/A/184,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους K. Bahlmann, πρόεδρο τμήματος, O. Due και T. F. O' Higgins, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon
γραμματέας: P. Heim

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Μαΐου 1986, ο Du Besset άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση διαφόρων αποφάσεων του Συμβουλίου.

2 Ο προσφεύγων, αφού πέτυχε στο διαγωνισμό του Συμβουλίου/A/184, περιελήφθη στον πίνακα επιτυχόντων που καταρτίστηκε το 1980 βάσει του εν λόγω διαγωνισμού. Η ισχύς αυτού του πίνακα παρατάθηκε μέχρι την 1η Απριλίου 1986. Επανειλημμένα, και για τελευταία φορά στις 20 Μαρτίου 1986, ο προσφεύγων επισήμανε στο Συμβούλιο ότι παραμένει υποψήφιος για διορισμό.

3 Με έγγραφο της 7ης Μαΐου 1986, η ΑΔΑ πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι αποφάσισε να μην παρατείνει άλλο την ισχύ του εν λόγω πίνακα επιτυχόντων. Η προσφυγή στρέφεται κυρίως κατά της αρνήσεως προσφοράς θέσεως και επικουρικώς κατά της μη παρατάσεως της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων, όπως προκύπτει από το προαναφερόμενο έγγραφο της 7ης Μαΐου 1986.

4 Στις 16 Ιουλίου 1986, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση στην ΑΔΑ σύμφωνα με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

5 Με παρεμπίπτουσα αίτηση βάσει του άρθρου 91 του κανονισμού διαδικασίας το Συμβούλιο προέβαλε ένσταση απαραδέκτου και ζήτησε από το Δικαστήριο να αποφανθεί επ' αυτού του σημείου χωρίς να εισέλθει στη συζήτηση της ουσίας. Επικαλείται σχετικά ότι δεν προηγήθηκε της προσφυγής ένσταση απορριφθείσα ρητώς ή σιωπηρώς.

6 Ο προσφεύγων αντιτάσσει ότι οι διατάξεις των άρθρων 90 και 91 του κανονισμού δεν έχουν εφαρμογή στην προκείμενη περίπτωση, διότι δεν είναι ούτε μόνιμος υπάλληλος και, επί του παρόντος, ούτε υποψήφιος σε διαγωνισμό.

7 Αυτό το επιχείρημα του προσφεύγοντος δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου συνάγεται ότι τα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού δεν αφορούν μόνον τους εν ενεργεία υπαλλήλους, αλλά και τους υποψηφίους για κάποια θέση (βλέπε απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 1975, 81 έως 88/74, Merenco, Rec. σ. 1247). Ο προσφεύγων δεν έχασε την ιδιότητα του υποψηφίου με τη μη παράταση της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων. Δεδομένου ότι η πράξη που θίγει τον προσφεύγοντα προέρχεται από την ΑΔΑ, πρέπει υποχρεωτικά να προηγηθεί της προσφυγής κατά της εν λόγω πράξεως διοικητική ένσταση απορριφθείσα ρητώς ή σιωπηρώς. Η διαδικασία αυτή έχει ως σκοπό να παράσχει στη διοίκηση τη δυνατότητα να επανέλθει επί της προσβαλλομένης πράξεως. Προσφυγή ασκούμενη πριν περατωθεί αυτή η διαδικασία, η οποία έχει προκριματικό χαρακτήρα, είναι απαράδεκτη βάσει του άρθρου 91, παράγραφος 2, του κανονισμού.

8 Επειδή ο φάκελος περιλαμβάνει όλα τα απαραίτητα στοιχεία για το σχηματισμό δικανικής πεποιθήσεως, δεν κρίθηκε αναγκαίο να ακουστούν οι προφορικές επεξηγήσεις των διαδίκων.

Επί των δικαστικών εξόδων

9 Βάσει του άρθρου 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του ίδιου κανονισμού, προκειμένου περί προσφυγών των υπαλλήλων ή του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν. Η διάταξη αυτή είναι εφαρμοστέα σε όλα τα πρόσωπα τα οποία αφορά ο κανονισμός κατά την έννοια του άρθρου 90.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

αποφαινόμενο βάσει του άρθρου 91 του κανονισμού διαδικασίας,
μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 23 Σεπτεμβρίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

K. Bahlmann